

Os og Erlia fiskeforening tilbyr variert fiske øverst i Østerdalen. Det gjelder bare å være der det skjer, når det skjer.

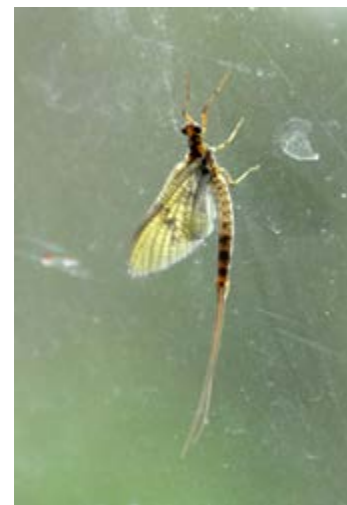
Jeg våkner grytidlig av at vinden røsker og regnet trommer på lavvoduken. Det er så kjølignende at jeg vurderer å fyre. Min leir for natta er slått på en rasteplass ved riksvei 30 i Os, der jeg hadde håpet på gode klekkinger og trivelig tørrfluefiske i minst en av elvene som omfattes av kortområdet Os og Erlinneset.

– Nå går også det i dass, er tanken jeg rekker å tenke før jeg slumrer inn igjen. Neste gang jeg våkner har vinden løyet og regnet gitt seg, men til å være først i juli, er det fortsatt kaldt. De to foregående døgn laksefiske i Trøndelag ble forpurret av ekstremt lav vannføring og altfor vakkert sommervær, men her, lengst nord i Hedemark, finner jeg nesten flomstore elver og termometeret

i bilen viser fattige 7 grader.

DET STARTER I DET SMÅ

Jeg har ikke trua, men fiske skal jeg, og i valget mellom de to kortalternativene, går jeg for det som i tillegg til Glomma og Nøra i Os, også omfatter fluesonen ved Erlinneset i Tolga og den nedre delen av Vangrøfta. Ikke fordi jeg på død og liv må fiske på fluesoner, men for å ha alle muligheter åpne til å fiske der det eventuelt

VAKGIVER: *Ephemera Danica* er vår største døgnflue. Når den er i farta, blir det fest.

skulle bli en klekking av betydning. Etter å ha handlet kort pr. SMS, tar jeg et overblikk fra brua over Vangrøfta. Der er det ingen ringler som bryter den blanke overflata, så jeg kjører sakte nedover langs Glomma med blikket søkende mellom furuleggene.

– Der! En vakring bryter vannfilmen på et lite brekk, og jeg finner en parkeringsplass. Nifoterer er allerede montert og blir med ned til bredden. Der kan jeg konstatere at det er ting på gang: Det driver ganske tett med mindre døgnfluer av ulike arter, og det er ikke bare én fisk som vaker. Jeg går i posisjon og slipper en liten parachute dun ut i strømmen, og den får ikke drive mange meter før en småtass går til angrep. Men liten harr har ofte problemer med å gape over ei tørrflue, og det er like greit, for klarer de først å kroke seg, må flua som oftest byttes etterpå.

Etter en tid kommer det seilende ei døgnflue som klart skiller

**Terje
Bomann-
Larsen**

**Tekst
og foto**

Ett kort ● – tre elver

Danica- bonanza i Os

FLY ONLY: En fluefisker prøver seg i Vangrøfta.

seg fra mengden. Det er alle tørrfluefiskeres våte drøm: *Ephemera danica*. Denne giganten kan lokke opp storfisk som ellers sjelden viser seg i overflata, men det skjer ikke her. Også danicaene, som sakte øker i antall, blir kun angrepet av småharr som bare unntaksvis greier å lukke kjevne om godbitene. Jeg skjønner at dette ikke er et sted å bli. Stor og liten harr står ofte i ulike områder av elva, og dette er tydeligvis et barneværelse, om det aldri så mye er skiltet som fiskeplass.

STEMNINGEN STIGER...

Jeg kjører nordover igjen mot Vangrøftas utløp, men før jeg kommer så langt, får jeg øye på ei hengebru som krysser Glomma – ideelt for et overblikk. Selv om brua henger omtrent fire meter over vannflata, ser jeg hver enkelt danica tydelig der de driver tett i tett langs sivkanten under meg. Bordet er dekket for fråtsing, men ingen fisk vaker! Det kan bety at hovedtyngden av klekkingen ennå ikke har nådd overflata, og at harr og ørret fortsatt beiter på nymfer under oppstigning, men det også bety at de begynner å bli mette.

Heldigvis slipper jeg å gruble lenge før en velvoksen harr bryter vannskorpa og lager en markant virvel. Snart blir det flere, og det er tid for å finne en steady riser og komme seg i posisjon. Her er ingen synlig fiskersti, så jeg må brøyte meg gjennom kratt og skreve over et gammelt sauegjerde innen jeg kan gå ut på torva nedenfor hengebrua.

Det er ganske dypt helt inntil bredden, så det er uaktuelt å vade på denne vannføringa. Det er heller ikke nødvendig, for det står nok av vakende harr greit innenfor kastehold. Problemet er at de fleste vaker svært sporadisk. Det kan drive mange døgnfluer

Fakta om fisket

Os og Erlia fiskeforening tilbyr to kort for det aktuelle området. Det billigste koster 70 kr pr. døgn, 250 kr pr. uke og 400 kr for hele sesongen, og gjelder for nedre del av Nøra og Glomma i Os. Her er alle redskapstyper – mark, sluk og flue – tillatt. Legger du på til 150 kr (døgn), 600 kr (uke), 800 kr (sesong) får du i tillegg med deg nedre del av Vangrøfta og Erlinesset i Glomma i Tolga, der kun fluefiske med fluesnøre som kastvekt er tillatt. Fiskekortene kan kjøpes på nett hos inatur.

no, hos lokale forhandlere eller pr. SMS. Oppslag med info og telefonnummer finnes på rasteplasser o.l. langs vassdraget. Sesongen strekker seg fra 1. juni til 15. oktober, men all ørret er fredet etter 10. september. For fluesonene gjelder minstemål på 35 cm, og størstemål på 40 cm, og det er kun tillatt å avlive én fisk pr. døgn mellom 35 og 40 cm. Utenom fluesonene gjelder et minstemål for harr på 35 cm, og en døgnkvote på to fisk pr. fiskedøgn.

Overnatting: Det er et bredt tilbud i ulike prisklasser i området. Hummelfjell Camping (tlf 62 49 70 55) med enkle og rimelige hytter ligger tett ved Glommas bredd nær kommunegrensa mellom Os og Tolga. Røste Hyttetun og Camping (tlf 62 49 71 00) finner du nord for Os sentrum.

Internett: inatur.no og fishspot.no

tett forbi standplassen mellom hver gang fisken gidder å stige, og om du har vært aldri så flink ved bindestikka, skal det godt gjøres at den velger din imitasjon framfor ekte vare. Men noen er mer ivrige enn andre, og en av dem står i god posisjon på nedsiden av myra. Vurdert som kastehold er det i lengste laget, men nedstrøms tørrfluepresentasjon handler mer om å få til lange flyt enn lange kast. Her er det viktig å bedømme avstanden og lese strømmen riktig, for særlig når det er rikelig med byttedyr på vannet, er fisken lite villig til å bevege seg sideveis. Det kan den nok gjøre om det er en stor godbit som kommer seilende, men i dette tilfellet er flua mi mindre enn de ekte. I mangel av «korrekte» danica-imitasjoner må jeg ty til en som skal forestille *Siphonurus aestivalis*, og den

MIN FISK: Ringen ved høyre bildekant brer seg regelmessig på den blanke vannflata. Jeg velger å gå for den.

FANGET: Glommaharren er feit og fin.

ETTERFYLLING: Fluebinderutstyret kom til nytte. En anicadun med fallskjermhackle skal gjøre jobben.

er et nummer mindre. At den også har en litt feil farge bekymrer meg mindre, men skal harren velge denne, må jeg servere den perfekt i vakbanen, og treffe med timingen.

Fisk som vaker regelmessig gjør det gjerne med en viss rytme, så flua bør komme inn i synsfeltet akkurat når den er klar for en ny munnfull. Den utvalgte harren står ikke langt ute i elva, men der jeg står, ender torvmyra i en liten odde, og det er ikke mulig å vade lengre nedstrøms. Jeg legger ut et reach-cast med liten vinkel og så mye snøre som mulig i slakke bukter på vannet under stangtoppen, og håper på det beste. Strømmen er jevn, uten virvler eller bakevjer, så flua går på stødig kurs mens lina strekker seg. Etter hvert må jeg mate ut mer, men akkurat idet snøret er ved å strammes og flua straks skal til å stripe sidelengs, forsvinner den i en virvel. Jeg strammer rolig opp og møter motstand.

SÅ ER DET OVER

Kampen er udramatisk i det rene farvannet, og det går ikke lang tid før jeg kan strekke ut den langskaftede håven og styre et pent bytte inn over kanten. Den trinne kroppen i nettet indikerer at det er godt med mat i Glomma. Jeg har ikke vekt for hånda, men måler den kjapt til 43 cm, og med en k-faktor klart over snittet, tipper jeg trekvart kilo.

Taktisk og teknisk var det fullklaff, og selv om det går mange slike i området, er det slett ingen småharr vi snakker om. Noen vak utenfor kastehold tyder klart på det står større eksemplarer i strømmen, og jeg er sulten på videre fiske, men har fått

LITA OG SPENNENDE: Vangrøfta - også kalt Skrukka - har flere fine høler, også i nedre del.

et problem. Jeg må innrømme at jeg stadig er på etterskudd når det gjelder å fylle flueboksene, og nå er jeg tom for tørre imitasjoner av gangbar størrelse. Jeg vet ikke om det er riktig, men jeg har et inntrykk av at harr slimer ned fluene i større grad enn ørret, og har du først krocket og kjørt en, er flyteegenskapene sørgelig redusert. Jeg tvinges til å ta en pause i fisket, og finne fram bindestikke, tråd og fjær.

TRE ELVER – FIRE OMRÅDER

På en rasteplass ved brua som krysser Vangrøfta finner jeg et mørkt bord med benk der jeg kan montere stikka og snurpe i hop noen enkle, fallskjemhacklede kreasjoner. Herfra har jeg også utsikt til en fluefisker som har all sin konsentrasjon mot en sporadisk vakende fisk. Så vidt jeg kan se er den ikke særlig stor, men er den eneste som viser seg her. Også i Vangrøfta finnes *danica*, og i den nedre delen både ørret og harr, men denne dagen forløper uten nevneverdig klekking. Det bekreftes også av to svensker som kommer ned etter å ha dyppet fluene lenger oppe. Jeg forteller om bonanza-tilstandene i Glomma, og de kommer seg raskt i bilen og akselererer sørover. At fiskekortet omfatter fire områder fordelt på tre elver gir større sjanse for å finne godt fiske, men utfordringen blir å finne dagens godplass. Litt flaks skal man ha, men jeg hadde også gjort research.

Som den rastløse fiskernatur jeg er, er jeg er ikke typen som kan sette meg ned og vente i det lange og brede på et lovende vak. Noen ganger kan det sikkert være dumt, men som oftest til nytte. Allerede kvelden før hadde jeg sjekket ut den vesle Nøra, som

PEN: Harren er ikke like fargerik som fetter ørret, men likevel en vakker fisk.

renner ut i Glomma like nord for Os sentrum. Den delen som omfattes av fiskekortet er for det meste ganske stri, og med unntak av noen få fine kulper for det meste uinteressant for tørrfluefiske på stor vannføring. Også der fant jeg *danica*-duns, men såpass sparsomt at fisken ikke viste interesse. Under andre forhold kan den sikkert være spennende, men det får bli en annen gang.

Vangrøfta er litt større, og har etablert seg som en av våre mest

renomerte tørrflueelver. Først og fremst gjelder det fra Brufossen og 15 kilometer opp gjennom Dalsbygda, der ørreten er enerådende og antall fiskekort begrenset til 10 pr. døgn. Men også på den nedre strekningen finnes fine høler og pen fisk.

ETT AV FIRE – GODT NOK FOR MEG

Det sikreste kortet er likevel Glomma, og med tre nyimpregnerte *danica*-imitasjoner i boksen er jeg snart på vei tilbake. Men også her gjelder det å time riktig, og mens jeg har bundet fluer, har sola kommet fram og en lett bris fra sør har tørket vingene på *danica*ene og gjort dem flygedyktige. Nå er det betydelig færre å se på vannet, og ingen stor fisk vaker lenger. Da gjenstår en mulighet, så jeg setter kursen mot Tolga og fluesonen ved Erlinesset. Kanskje skjer det noe der? Det gjør det ikke denne dagen, men den 1,5 km lange strekningen er definitivt interessant. Via ei gangbru er den lett tilgjengelig fra begge sider, men på den store vannføringen går elva ganske stri og er ikke lettlest, og om det har vært samme klekking her som lenger oppe, så er den definitivt over nå. Jeg konstaterer at av fire områder var det ett som ga full valuta, og når en er akkurat der til rett tid, er det helt greit for meg. Og som en lokalkjent fisker bemerket: Det blir enda bedre til høsten!